

Stavební právo. — Administrativní řízení: I. Nájemce není legitimován k opravnému prostředku proti rozhodnutí stav. úřadu podle § 129 mor. stav. řádu, kterým nařízeno vyklizení domu za účelem provedení oprav. — II. Předpisy o ochraně nájemníků neposkytují nájemci nároku na to, aby budova, ve které obývá, byla zachována ve stavu, v jakém jí nájemce užívá.

(Nález ze dne 29. ledna 1924 č. 1486).

Prejudikatura: Boh. 1568 adm.

Věc: Petr G. a spol. v Mor. Ostravě (adv. Dr. Pavel Parkus ze Smíchova) proti moravskému zemskému výboru (za zúčastněnou stranu — adv. Dr. Rud. Šmolka z Mor. Ostravy) stran legitimace k podání stížnosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Správní komise města Mor. Ostravy nařídila ve smyslu § 129 mor. stav. řádu potravnímu a úspornému dužstvu báňských úředníků a dozorců v M. O., na základě konaného šetření mimo jiné, aby dům čp. — v M. O., k umožnění provedení nařízených oprav a vzhledem k shledaným stavebním a zdravotním vadám byl do 14 dnů vyklizen.

Do rozhodnutí toho podali nájemníci domu jednak rozklad, jednak stížnost, v níž vytýkali nař. rozhodnutí nezákonnost a povedenému řízení vadnost, poněvadž nebyli ke komisionálnímu řízení přizváni a bylo rozhodnuto o jejich zájmech v jejich nepřítomnosti.

Stížnost byla městskou správní komisí zamítnuta, ježto řízení bylo provedeno na základě § 129 mor. stav. řádu a nájemníci ve smyslu ustanovení toho nejsou stranou.

Nař. rozhodnutím byla stížnost, podaná do rozhodnutí toho zamítnuta, poněvadž st-lům jako nájemníkům domu schází legitimace, aby si proti onomu opatření stavebního řádu mohli v instanční cestě stěžovati.

Rozhoduje o stížnosti byl nss veden těmito úvahami:

Nař. výměr jest rozhodnutím úřadu ve smyslu § 129 mor. stav. řádu a jest proto posuzovati legitimaci st-lů k tomu, aby jako strany ve správním řízení vystupovali, s hlediska tohoto zákonného předpisu.

§ 129 mor. stav. řádu nepřiznává nájemníkům postavení procesní strany, nýbrž jedině majiteli domu.

V tomto směru vyslovil nss již ve svém nál. Boh. 1568 adm. právní názor, že v řízení dle § 119 stav. řádu po Prahu nemá nájemník budovy, jejíž zboření jest nařízeno, postavení strany.

Úvahy, jež nss vedly k odepření postavení procesní strany nájemníkům v řízení dle tohoto předpisu, jsou směrodatné také v přítomném sporu, kde jde o použití § 129 mor. stav. řádu, neboť oba předpisy, pokud se týče postavení stran v řízení, obsahují ustanovení shodná a jest i povaha vyklizení a zbourání domu s hlediska stavebního stejná.

Proto poukazuje nss dle § 44 jedn. řádu na důvody nálezu toho.

Uznává-li však speciální předpis § 129 mor. stav. řádu jediné vlastníka domu jako stranu v řízení, jež dle předpisu toho stavební úřad provádí, nemohou se st-lé dovolávati všeobecných zásad řízení správního v té příčině, neboť předpisy ty se uplatňují teprve tehdy, není-li tu žádného speciálního ustanovení.

Pokud by se dalo ze stížnosti souditi, že st-lé dovozují nárok svůj v předpisů týkajících se ochrany nájemníků, jest podotknouti, že ani tyto předpisy neposkytují nájemníkům veřejnoprávní nárok na to, aby budova byla zachována ve stavu, v kterém jí nájemci používají, jak to nss rovněž vyslovil ve shora cit. nál..

Nelze tedy shledati ani vadnost řízení ani nezákonnost v tom, že žal. úřad v řízení dle § 129 mor. stav. řádu nepřiznal nájemníkům postavení procesní strany, i bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3184.

Veřejní zaměstnanci: * Usnesení moravského zemského výboru z 30. listopadu 1920, že měsíční, do pense započítatelné přídavky, které byly zemským zaměstnancům povoleny usneseními mor. zem. výboru z 5. června 1920 a 10. července 1920, vládou schválenými, nemají býti započteny do základny pro vyměření drahotných přídavek a výpomocí, neodporuje zákonu.

(Nález ze dne 29. ledna 1924 č. 1499.)

V ě c: Alojs H. v Brně (adv. Dr. Emil Kostka z Brna) proti moravskému zemskému výboru (vrch. zem. rada Dr. Jos. Sieber) o vyměření drahotných přídavek a výpomocí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Dle výnosu ministerstva vnitra z 13. října 1920 povolila vláda na základě § 25 mor. zřízení zemského a § 1 zák. z 9. dubna 1920 č. 280 Sb., aby prvním dnem měsíce, jenž bude následovati po tomto povolení, vstoupily na Moravě v platnost předpisy, na nichž se usnesl zv dne 5. června a 10. července 1920, jimiž se přiznávají zemským zaměstnancům měsíční, do pense započítatelné přídavky, a to dle návrhu vypracovaného osobním referátem zv-u.

Podáním z 28. června 1922 žádal st-l, aby mu byly drahotní přídavky a výpomocí s platností od 1. ledna 1920 vyměřeny ze základního služného zvýšeného o osobní, do pense započítatelný přídavek.

Nař. rozhodnutím z 19. srpna 1922 nevyhověl mor. zv této žádosti a poukázal st-le na bod IV. nař. zv-u z 30. listopadu 1920 č. 122/70 pres., dle něhož osobní přídavky povolené vládou se nezapočítávají do podkladu pro vyměření drahotných přídavek a výpomocí, jakož i na usnesení zv-u z 22. ledna 1921 č. 61/1-21 pres. a z 1. července 1922 č. 479/6 pres., jimiž žádostem důvěrnického sboru zemských zaměstnanců mor. za započítání osobních přídavek do základny pro výpočet drahotných přídavek vyhověno nebylo.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podaná vychází z názoru, že bod IV. cit. prov. nař. zv-u z 30. listopadu 1920 je právně mylný a nezákonný,